

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 2 februari 2026 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak.

Bij de adviesaanvraag heeft SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is geboren in 1962. Verzoekster heeft in 1970 een ernstig auto-ongeluk gehad. Als gevolg van dit ongeluk kampt verzoekster met verlies van elementen en heeft zij verschillende tandheelkundige behandelingen ondergaan. Uiteindelijk is voor verzoekster een 8-delige brug gemaakt die 20 jaar is blijven zitten. Door problemen heeft verzoekster in 2023 de nog resterende elementen in de bovenkaak laten trekken, waardoor verzoekster sindsdien een tadeloze bovenkaak heeft. De prothese die voor verzoekster is vervaardigd veroorzaakt veel klachten zoals pijn, moeite met kauwen en slikken en slecht kunnen praten.

De behandelend kaakchirurg heeft op 6 november 2024 een aanvraag gedaan voor de vergoeding van vier implantaten en een volledig uitneembare prothese. De kaakchirurg geeft daarbij onder meer de volgende onderbouwing:

“Zeer ernstige resorptie

(...)

mucosa intolerantie

geen kantelretentie

betande versus onbetande kaak

onder is gesaneerd en onder behandeling

pps ok 1 (red: parodontaal is het ondergebit met eigen tanden gezond)

(...)

Past u tweefasen implantologie toe? En zo ja, wat is hier de reden voor? Ja, er wordt botopbouw uitgevoerd”.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Verweerder geeft aan dat uit licht- en röntgenfoto's blijkt dat er bij verzoekster geen sprake is van een ernstig geslonken tandeloze bovenkaak. Verder kan de tandheelkundige situatie van verzoekster niet worden aangemerkt als een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel. Hierbij moet het gaan om een zeer ernstige afwijking die een ernstig functieprobleem veroorzaakt, zoals oligodontie of schisis. De door verzoekster genoemde retentieproblemen kunnen hiermee niet worden vergeleken. Hetzelfde geldt voor de door verzoekster genoemde kokhalsproblematiek. Wat er in het verleden voor schade aan de kaken is ontstaan, is nu niet meer vast te stellen. Maar met de beeldvorming die is toegevoegd aan het dossier, heeft dit niet geleid tot bijzonderheden die nu een aanspraak op implantologie in een tandeloze kaak vormen, aldus verweerder.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7 eerste lid en tweede lid van het Besluit zorgverzekering (Bzv) volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervan kan sprake zijn bij een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel dat de verzekerde zonder de zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hieronder valt ook het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat. Er dient dan sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en de implantaten dienen ter bevestiging te zijn van een uitneembare prothese.²

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Voor aanspraak op implantaten geldt dat sprake moet zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en dat door deze ernstige kaakresorptie geen tandheelkundig functie kan worden behouden, gelijkwaardig aan die van iemand in vergelijkbare omstandigheden, maar zonder deze aandoening (maatmanbeginsel).

Uit het dossier blijkt niet dat verzoekster een zeer ernstig geslonken tandeloze bovenkaak heeft. De röntgenfoto en lichtfoto op pagina's 30 tot en met 33 van het dossier tonen een bovenkaak met genoeg bothoogte. De bovenkaak kan geclassificeerd worden als Cawood klasse 4. Vanaf Cawood klasse 5 is sprake van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak.

Uit het dossier blijkt ook niet dat bij verzoekster sprake is van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaakmondstelsel. De ernst van de afwijking door het ongeluk van verzoekster in 1970 is niet gelijk te stellen aan schisis of oligodontie (de problemen zijn destijds hersteld met een 8-delige brug en niet met een reconstructie van de kaak), zodat ook op grond van artikel 2.7 eerste lid onder a Bzv geen aanspraak op vergoeding bestaat. Daarnaast geeft het maatmanbeginsel aan dat een eenmalige afwijking door een trauma dat hersteld is tot normaal functioneren, niet meer in aanmerking komt voor aanspraak vanuit de basisverzekering.

¹ Artikel 2.7, eerste lid, aanhef en onder a Bzv.

² Artikel 2.7, tweede lid Bzv.

Verzoekster voldoet daarom niet aan de voorwaarden voor vergoeding van implantaten in de bovenkaak ten behoeve van een uitneembare prothese.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan geconcludeerd worden dat verzoekster geen (verzekerings)indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. Het plaatsen van vier implantaten in de bovenkaak komt hiermee niet in aanmerking voor vergoeding ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van Het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak.